

ste til den offentlige behandling. Der er jeg altså nødt til at sige at det måske ikke helt er det, vi i SF forstår ved et frit valg.

Med den første løsning får man et tilskud frem for at få den fulde pris dækket, sådan som man gør med den anden. Det er altså egentlig ikke nødvendigvis et gratis valg. Vi mener grundlæggende ikke, at det kan være meningen, at man selv skal betale for at få en behandling, der dækker ens høretab. Vi synes ikke, patienterne skal være nødsaget til at betale for et tilbud hos en privat udbyder. Så i den sammenhæng synes vi faktisk, at det er et problem, sådan som virkeligheden er i dag, vil jeg sige til ministeren.

Jeg vil godt understrege med det samme, at vi ikke er ude på et særligt felttog mod de private. Det er slet ikke vores mål at ramme de private udbydere, det er bl.a. derfor, at det er en suspension, vi foreslår. Og hvis det må være mig tilladt, vil jeg lige minde regeringspartierne om, at suspension er brugt i særlige tilfælde sådan rimeligt for nylig – så lad være med at komme her og himle op om, at det i den her sammenhæng er fuldstændig utidigt, for så er der vist noget, regeringspartierne skulle have taget hensyn til tidligere i den her folketingssamling.

Kl. 20:51

Jeg vil også godt med det samme tilkendegive, at SF i år 2000 var med til at støtte, at de private udbydere fik mulighed for at udlevere høreapparater. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi også dengang gjorde opmærksom på, at vi havde en vis skepsis over for det, men vi var så udogmatiske, at vi godt ville prøve det. Og derfor må vi så sige, at udgangspunktet dengang var at få nedbragt de alt for lange ventelister. Og der må jeg altså sige at virkeligheden i dag jo fortæller, at sådan er det altså ikke endt – ventelisterne er ikke blevet kortere, nogle steder snarere tværtimod.

Sandheden er altså også, at hvis det offentlige havde haft en mulighed for at få kvalificeret personale, så kunne det have løst den her opgave, og det er muligt, at der er nogen her, der synes, at de tal, som vi i SF's forslag bruger, ikke er de rigtige, at de sådan nærmest er en fordrejning. Men der er jeg altså bare stille og roligt nødt til at gøre opmærksom på at det er de faktiske tal, som vi kan komme i nærheden af. Det er i øvrigt også de tal, som læger inden for området bruger.

Der er jeg altså nødt til at sige at når vi står en situation, hvor der i 2007-2008 blev udleveret 64.400 høreapparater i det offentlige – og det ko-

stede 200 mio. kr. – og at der til sammenligning blev udleveret 44.000 høreapparater til en pris på 255 mio. kr. i det private, jamen så må det da være indlysende, at vi da så i hvert fald nok har et eller andet, vi burde undersøge. Vi påstår jo ikke i SF, at vi altid har det krystalklare svar på alverdens spørgsmål, men jeg må sige, at de her to tal skrider til hinanden, og det burde vi da alle være interesseret i at få undersøgt.

Når SF vælger den her måde at angribe det på, er det også, fordi det for os har været vigtigt, at når vi fremlægger et forslag, der kort og godt lægger op til nogle forbedringer af det offentlige tilbud på det her område, jamen så synes vi også godt, at vi vil være med til at finansiere det. Og så gør vi jo åbenbart noget, som tilnærmelsesvist har forskrækket hele salen, nemlig at foreslå noget, som er udgiftsneutralt, i stedet for bare sige, at det offentlige skal bruge endnu flere millioner.

Jeg kan forstå, det er noget, der nærmest kan give kaos, og det vil jeg selvfølgelig tage med i vores videre overvejelser, men jeg kan altså ikke love partierne her i dag, at det er noget, vi stopper med af den grund. Men det her er ganske simpelt udtryk for, at vi ved, at der skal gøres noget, og vi har måske den fornemmelse, at når De Konservative opdager, at der på en række andre områder gives for høj betaling til de private, så kunne de måske også overveje det her.

Derfor vil jeg sådan afslutningsvis gerne sige, at det, der er det vigtigste for os, sådan set er, at vi får en handlingsplan, der sørger for, at patienterne får et bedre tilbud, for de er altså ikke så tilfredse. Desuden vil vi da meget gerne være med til at sørge for, at der i den efterfølgende behandling af det her forslag bliver gjort tiltag til at lave en fælles beretning, så vi i hvert fald kan tage fat på de områder, hvor der er en eller anden grad af enighed.

Så er jeg altså nødt til lige kort at sige, at når der bliver givet udtryk for, at ventelisterne er gået i den rigtige retning i den her periode, er jeg en af dem, der er belastet af konkret viden – jeg ved godt, at man ikke kan bruge det til så meget her i Folketingssalen – men jeg kan oplyse, at da jeg var sundhedsudvalgsformand i Nordjyllands Amt i 2002, var vi nede på tre måneders ventetid, og der hævdede man så størrelsen på tilskuddet. Og jeg kan med det samme sige, at virkningen var, at ventelisterne steg og en tredjedel af audiologiassistenterne rejste til de private. Så lad være med at komme og prøve at fortælle et menneske, der har været ude at arbejde i